

Psalm 121; 2 Korinte 13:11-13; Lied 84; Opw.428; NLB 425

Leef gezegend!

1. Volgens het boek 'Samen jong' hebben jongeren (en wie niet?) drie vragen. Wie ben ik? Waar hoor ik bij? Waarom leef ik? In deze laatste dienst wil ik, met behulp van Paulus, hier een prachtig antwoord op geven. Wat hij in zijn meest emotionele brief nog door wil geven aan de gemeente raakt mij en is van onschatbare waarde...
2. In de zeer begaafde gemeente van Korinte heerste – mede daarom? – een klimaat van hoogmoed en ruzie (zie bijv. 2Kor.12:20-21). Ook Paulus wordt aangepakt. Gaat hij wel integer om met het collectegeld voor Jeruzalem? En er zijn vragen over zijn manier van optreden. Op afstand, per brief, durft hij heel wat te zeggen maar als hij in ons midden is, stelt hij niets voor. Waarom deze kritiek op Paulus bij hem niet leidt tot opgeven ontdekken we in het slot van de brief waarin hij 'uitpakt' over de God waar hij in gelooft.
3. Met zijn meest bekende zin. In die strekking begint en eindigt hij brieven en beginnen en eindigen wij onze erediensten. Met de 'trinitarische Zegen' (2Kor.13:13). Opvallend is het dat deze Zegen begint bij Jezus. Dat is goed te begrijpen als hij tevens start met 'genade': **de genade van de Heer Jezus Christus**. De gulle, gevende God krijgt bovenal gestalte in de gave van zijn Zoon. Zover moest God gaan in het uitdelen van onverdiende goedheid. In de Adventstijd voelen we dat extra. Dat zegt iets over **de liefde van God (de Vader)**. Niet als een van zijn vele eigenschappen, maar als het diepste van zijn wezen. Misschien ben je hier aan gewend maar toen én nu zijn andere goden vaak grillig en onvoorspelbaar. Deze intense goedheid komt naar ons toe door de **eenheid met de heilige Geest**. Zo ontstaat een nieuwe, spirituele familie. Met intimiteit en vertrouwen. Op goede momenten en om op terug te vallen op slechte momenten. Daarom gaat Paulus hier altijd weer mee door. Hij beseft de gevoeligheden en beperkingen van zijn mede-geloofsgenoten en van zichzelf, maar gaat er niet boven staan. En blijft geloven in God en dus gelóóft hij ook de geloofsgemeenschap/de Kerk! Ik zou graag dit voorbeeld volgen en jullie aanraden het ook te doen...
4. Verder wil Paulus graag dat deze Zegen – namelijk van liefde, vrede en genade - ook wat uit mag werken bij hem en ons. Neem het Woord, bijkomende vermaningen en de gesproken woorden serieus, laat er eensgezindheid en vrede zijn, kus elkaar (we doen nog even een oefening Bijbellezen...) en de hartelijke groeten! Met 'Samen jong': je bent kind van God, je hoort bij Hem en zijn familie en mag Hem helpen met zijn missie.
5. De Zegen werkt niet automatisch maar conditioneel: op voorwaarde van gelovig ontvangen. Dus lééf gezegend. Die Zegen wordt op al Gods kinderen gelegd, wie ze ook zijn. Waar ze ook zijn. In Berkum, in Dalfsen, overall!

Gesprekspunt, kind-fragment, citaten, Bijbelrooster

1. Het ga je goed, onder Gods Zegen!
2. 😊😊😊😊 voor de kinderen: ik ga je m . ss . n, maar G . d bl . . ft bij je! G s!
3. 'Gods liefde is maar niet een van zijn vele eigenschappen. Het is de kern, het is het meest wezenlijke dat God is. Liefde is natuurlijk een diep persoonlijke eigenschap, of misschien moeten we zeggen de hoogste persoonlijke eigenschap die er is. En het valt op dat de Joodse en christelijke belijdenissen van het geloof in een God van liefde als de enig ware God, mijlenver uitsteken boven de meeste andere visies op God, of die nu van lang geleden of van tegenwoordig zijn. De heidense, antieke wereld geloofde zeker niet in een God van liefde. Bepaalde goden en godinnen kenden wel een zekere liefde, voor bepaalde mensen, maar die wereld werd vooral gekenmerkt door een angst voor bovenmenselijke krachten die juist niet liefhebben, maar willekeurig of kwaadwillig zijn, en die tevredengesteld of gunstig gestemd moeten worden. Geen enkele van de vele keuzemogelijkheden in die uiterst veelkleurige religieuze wereld kwam ook maar in de buurt van de ene God wiens diepste wezen uit liefde bestaat'
4. **Bijbelrooster zondag** 2Kor.7 (2); **maandag** 2Kor.8 (20); **dinsdag** 2Kor.10 (1.10); **woensdag** 2Kor.11:1-16; **donderdag** 2Kor.11:17-33; **vrijdag** 2Kor.12:1-13; **zaterdag** 2Kor.12:14-21 (20-21). **Liefhebbers**: 2Kor.13:1-10; de heilige en onheilige kus: 1Pt.5:14; 1Thess.5:25-28; 1Kor.16:19-24; Mat.26:48-50; 2Kor.5:11-21 (16.20); 1Kor.12:31-1Kor.13

Psalm 121; 2 Korinte 13:11-13; Lied 84; Opw.428; NLB 425

Leef gezegend!

Blok 1. Wie ben ik? Waar hoor ik bij? Waarom leef ik?

Die laatste wordt ook wel eens zo omschreven: hoe maak ik het verschil? Wat is mijn toegevoegde waarde, mijn bijdrage in deze wereld?

Dat zijn me nogal vragen.

Waar volgens het boek 'Samen jong' vooral jongeren mee bezig zijn.

Ik durf het wel aan om te zeggen dat het voor ons allemaal hier in de kerk vanmorgen belangrijke vragen zijn.

Wie ben ik? Waar hoor ik bij? Waar leef ik voor?

Ik denk dat je het beste antwoord op deze vragen kunt vinden in de Bijbel.

Niet arrogant bedoeld, maar dankbaar...

En voor veel vragen kun je in de Bijbel en bijv. bij Paulus terecht.

En zeker ook voor deze vragen.

Paulus en de Korinthiërs... Paulus en deze Korinte-brief.

De meest persoonlijke, de meest oprechte brief.

Wat hij hier doorgeeft en aanreikt is van onschatbare waarde...

Blok 2. In de gemeente van Korinthe waren nogal wat begaafde mensen en die lopen altijd veel risico hoogmoedig te worden. Moet je mij eens zien... Het is van alle tijden...

En dat speelde daar ook zeker in die gemeente.

Ik lees over 'tweespalt, jaloezie, woede, gekonkel, kwaadsprekerij, geroddel, arrogantie en wanorde' (2Kor.12:20). Een uiterst giftig klimaat.

En dat gif treft óók Paulus.

Twee kritiekpunten op Paulus. Paulus verzamelt geld tijdens zijn rondreis voor de gemeente in Jeruzalem, waar ze het moeilijk hebben, en men vraagt zich af of Paulus er zelf geen geld van achter houdt. Zeg maar 'op de wijze van de tollenaar'...

Daarom zegt Paulus eerlijk te zijn en 'te willen vermijden dat ons beheer van deze rijke gaven onder verdenking komt te staan' (2Kor.8.20).

De andere kwaadsprekerij zal hem nog meer hebben geraakt.

Ja, die Paulus heeft op afstand een grote mond. Als hij brieven aan je schrijft durft hij heel wat te zeggen, maar in het echt is hij maar een watje. Dan durft hij niets.

2Kor.10:1 'ik, Paulus, die me volgens zeggen zo bedeesd gedraag wanneer ik bij u ben en alleen uit de verte flink tegen u doe...'

Als je Paulus hebt leren kennen, vanaf Handelingen 9, en diep doordrongen bent van zijn liefde voor God en de gemeente. Hoe hij met gevaar voor eigen leven zich helemaal heeft ingezet, dan word je plaatsvervangend woest op die mensen.

Paulus, kom op man. Schud het stof van je voeten.

Ga lekker wat anders doen. Stop ermee.

Wat kan de kerk, wat kunnen kerkmensen, wat kun jezelf tegenvallen...

Je zou toch afhaken?

En juist deze woorden passen niet in het woordenboek van Paulus.

Dat is niet alleen karakter en opvoeding, maar dat komt omdat hij zijn God kent en weet hoe zijn God omgaat met tegenslag en kwaadsprekerij.

Nee, hij pakt niet zijn spullen op om weg te gaan maar pakt uit over zijn God die Hij zo lief heeft. Hij vertelt over zijn God waarin Hij gelooft.

Blok 3. En vooral zijn laatste zin uit deze brief vertelt zoveel moois.

Die zin gaat over de Zegen van God.

Bij al het gedoe rondom deze gemeenteleden eindigt Paulus met hen veel moois en goed toe te wensen. Te zegenen.

Net als ook aan het begin van deze brief. En net als in de andere brieven.

En net als in onze erediensten.

Waar we het ook allemaal over gaan hebben, wat er ook allemaal ingewikkeld of moeilijk kan zijn: we beginnen met genade en vrede en we eindigen ermee.

Los van brieven en erediensten kun je het zelfs toepassen op je leven. Er kan van alles zijn, en er is nogal wat...

Maar het begint en het eindigt met Gods liefdevolle zorg, wat Hem betreft. Hoe gaaf!

Laat ik de Zegen nog maar even helemaal noemen voordat we er op gaan inzoomen. 'De genade van de Here Jezus Christus en de liefde van God (de Vader) en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen'.

Wij noemen dat de trinitarische zegen. Heeft te maken met de triniteit, de Drie-eenheid. Ruim een eeuw voordat in de kerk de term triniteit zijn intrede doet, zie je het hier in feite al onder woorden gebracht.

Die Zegen begint met iets te zeggen over de Zoon.

Meestal beginnen we bij de Vader maar hier niet en dat is niet zonder reden.

De goedheid van God wordt vooral zichtbaar in de komst van de Here Jezus naar de aarde toe.

Zover ging God om met de gave van Jezus te zorgen voor genade.

Gods onverdiende goedheid die over je wordt uitgestort, royaal.

De Here Jezus die de heerlijkheid achter zich liet (Fil.2) en hier de ellende en de straf op te zoeken. Hoe gul is dat!

Paulus verwijst daar in hs.8 naar als hij de Korintiërs oproept te geven voor de collecte voor Jeruzalem. 'Tenslotte kent u de liefde die onze Heer Jezus Christus heeft gegeven: Hij was rijk maar is omwille van u arm geworden opdat U door zijn armoede rijk zou worden' (2Kor.8:9).

Dat beseffen we weer extra nu de Adventstijd begonnen is en we toeleven naar Kerstfeest. Het heeft veel romantische trekjes, Kerst.

Maar wees eerlijk: het was en is vanwege onze zonden....

Maar laat het even in al zijn rauwheid tot je doordringen.

Genade, gratis maar niet goedkoop: wat was het erg voor onze Heiland.

En vervolgens kan dat alleen maar begrepen worden vanuit de liefde van de Vader.

Liefde en vader. Door Johannes in zijn kleine briefje prachtig aan elkaar gekoppeld (God is liefde!), maar bij Paulus kom je de combinatie van Vader en liefde alleen hier tegen.

Liefde. Een doodgeslagen woord. Maar sta er bij stil dat het maar niet een van de eigenschappen van God is maar kenmerkend voor heel zijn wezen: HIJ IS LIEFDE!

En misschien vind je het vanzelfsprekend en heb je het al heel vaak gehoord.

Maar in die tijd was het voor de mensen nieuw om zoiets over een God te horen.

Iedereen in die tijd leefde met goden en hogere machten.

Er was ontzag, maar ook veel angst. En weinig vertrouwen.

De goden uit die tijd waren grillig, en moest je te vriend houden.

Offers brengen en vervolgens ten diepste altijd maar afwachten.

Die goden blijven ver weg en wat je aan hen hebt weet je nooit.

Geen sprake van vertrouwen bij de mensen.

En denk eens na: het is vandaag niet anders.

Alles en iedereen waar jij je vertrouwen op stelt, kan tegenvallen.

Denk maar na. Je lichaam, je geld, je diploma's, je tv-programma dat miljoenen kijkers trekt, je bankrekening, je....

Met alles waarmee je denkt het te maken, waar je op kunt vertrouwen: je weet het maar nooit. Hoe mooi als jij kunt zeggen: ik geloof in Vader, die liefde is en mij intens liefheeft!

En dat is er allemaal voor jou, voor Paulus, voor de gemeente, door het werk van de Geest. Door de verbondenheid, de eenheid met de Geest.

Ik denk dat ik de afgelopen 9 jaar het meeste nieuwe heb ontdekt als het gaat om de Geest, als ik het vergelijk met de Vader en de Zoon.

Door het geloof dat de Geest hier op aarde wil geven aan ons is het mogelijk de goedheid, liefde, genade en vrede van God de Vader en God de Zoon te ontvangen.

En daarin sta je niet alleen maar dat is iets voor al Gods kinderen.

Het nieuwe, spirituele gezin. Familie. Broers en zussen van elkaar, kinderen van God.

Wat gaat dat diep. Op de/je beste momenten...

(Ik zing): 'hoe mooi en hoe heerlijk, als wij als familie'... Ja, ja. Op de beste momenten.

Maar ook vaak niet. En dan toch blijven geloven in de gemeenschap.

Het is bijna niet uit te leggen. Jij ook? Heb jij het ook ontdekt?

Hoor je ook bij Hem?

Wat een diepe band geeft dat.

En als het niet goed gaat, als je het niet naar je zin hebt binnen de gemeente, dan kun je hier weer op terugvallen. Net als Paulus.

Dat is niet makkelijk, maar wel de goede route.

Paulus weet er alles van. Wat heeft hij de 'kwalijske kant' van mensen en van het gemeentelven ook goed gekend, meegemaakt, ervaren. Hij werd er niet door afgeschrikt maar hield vol.

Om na te volgen. En, wat vind je daarvan?

Blok 4. Op vele plaatsen in de Bijbel maakt God duidelijk dat deze goedheid en liefde van God je in beweging wil zetten. Je leven in bloei wil zetten. Je wil laten bloeien.

Zo ook in de laatste woorden uit deze brief van Paulus aan de Korintiërs.

Beter uw leven, neem mijn vermaningen ter harte. Wees eensgezind, leef in vrede met elkaar.

Paulus heeft zoveel gesproken, zoveel verkondigd.

Laten die woorden wat met je mogen gaan doen.

Ik mocht ook woorden laten horen in uw midden.

En ik heb gebeden en gehoopt dat ik God en zijn Woord recht heb gedaan.

Dat jullie, dat wij samen hier de stem van de goede Herder hebben mogen horen.

En dat het straks ook komt te staan in de profielschets van de eventuele nieuwe predikant.

Met stip op nummer 1: dat het Woord van God hier mag worden verkondigd.

Het Woord van liefde, vrede en genade dat verzoening tot stand brengt.

Het Woord dat je vermaant, dat je de weg wijst.

Woorden waardoor je samen iets mag ontdekken van de grootheid van God.

Van zijn plan. Van zijn Koninkrijk, Van Advent, van zijn komst....

Nou, en groet elkaar dan met de heilige kus..., zegt Paulus er ook bij.

Meerdere malen noemt Paulus dat in zijn brieven.

We doen in deze laatste dienst waarin ik voorga nog even een oefening in Bijbellesen.

Groet elkaar met de heilige kus. En niemand doet het.

(misschien maak ik even een gebaar naar de ouderling van dienst, om het zogenaamd te doen...). Ja, maar het staat er toch?

Op catechisatie proberen we ook steeds aan elkaar duidelijk te maken dat wij geen tekstlezers zijn maar bijbellezers.

Want inderdaad: het staat er toch en toch doen we het niet. Oeps! Oeps?

Je zou ook kunnen zoeken naar hoe we recht kunnen doen aan deze woorden.

Probeer het je eens voor te stellen, die gemeente daar.

Met een hoogmoedige, licht ontvlambare sfeer. Verdeeldheid en arrogantie.

Dat je elkaar dan moet gaan zoenen. In die tijd en in de oosterse cultuur nog steeds gewoonte. Met je gezicht zo dichtbij elkaar. Oogcontact, huidcontact.

Heftig, maar ook geweldig om je weer juist wel te verbinden met elkaar.

Je hoeft dat zo vandaag niet precies hetzelfde te doen maar doe wel in die lijn.

Vandaag misschien wel: hug elkaar met de heilige hug! Straks even oefenen 😊!

Of eventueel ook dat niet, maar kom dichtbij elkaar en maak verbinding.

Ook en juist waar het niet gemakkelijk is.

Terug naar het boek 'Samen jong' en de 3 vragen.
Wie ben ik/je? Kind van God, gezegend en geliefd.
Waar hoor je bij? Bij een geloofsgemeenschap die dat met je deelt. Je hoort erbij.
Samen met alle gelovigen van altijd en overal. Je hoort bij een fanclub met het grootste aantal leden. Een schare die niemand tellen kan.
Waarom leef ik? Hoe maak ik verschil?
Door mee te gaan doen in de missie van Jezus.
Ga heen, maak discipelen. Leer hen zich te houden aan al de liefdesregels van God.
Een mooi doel in je leven. En wat geeft het veel voldoening!

Blok 5. Nog even over de Zegen.

Voor mij zijn het belangrijke momenten in de kerkdienst.
Als ik voorga maar ook als ik gewoon in de kerk zit.
Gedragen, omgeven door Gods liefde... Als dat wordt uitgesproken en op je wordt gelegd, kan niemand dat meer van je afpakken!
Maar het is ook goed om erbij te zeggen dat zo'n Zegen conditioneel van karakter is.
Dat probeer je soms onder woorden te brengen met het 'zij met u allen'.
Net of 'het is er voor jullie allemaal' niet helemaal past.
Het 'is' past helemaal als je die Zegen wilt aanpakken, wilt ontvangen.
Daarom is het mijn gewoonte te worden om voor het uitspreken van de Zegen te zeggen 'leef gezegend'. Daar zit het allebei zo compact mogelijk in. Leef gezegend.

Je ontvangt zo meteen de Zegen. Daar kun je mee de wereld in.
Vervuld van uw zegen... gaan wij onze wegen. Van hier, uit dit huis, waar uw stem wordt gehoord.
Maar lééf daar dan ook mee. Geloof dat dan ook. Laat het je leven kleuren.
Ga ontvangen en ga liefhebben.
En wat ook mooi is van die Zegen.
Die is er dan voor iedereen.
Groot en klein, jong en oud, bijdehand of wat minder. Ongeacht kleur of ras, man of vrouw! In Berkum of in Dalfsen. Altijd en overal voor mensen die de handen openen en graag laten vullen met Gods Zegen. Dus leef gezegend, amen.